

# Parasja Wajigasj TORA

## Samenvatting Genesis 44:18–47:27

### 1. Juda pleit voor Benjamin (44:18–34)

Juda stapt naar voren en smeekt Jozef om Benjamin vrij te laten. Hij vertelt opnieuw het verhaal van hun oude vader Jakob, die zijn geliefde zoon niet kan missen. Juda biedt zichzelf aan als slaaf in plaats van Benjamin. Zijn woorden tonen diepe verandering en verantwoordelijkheid.

### 2. Jozef maakt zich bekend (45:1–15)

Jozef kan zijn emoties niet langer bedwingen. Hij stuurt iedereen weg en onthult aan zijn broers: *“Ik ben Jozef.”* De broers schrikken, maar Jozef stelt hen gerust: God heeft hem vooruit gestuurd om levens te redden in de hongersnood. Hij omhelst zijn broers en verzoening vindt plaats.

### 3. Farao's uitnodiging en Jakobs verhuizing (45:16–28)

Farao hoort van Jozefs familie en nodigt hen uit om in Egypte te komen wonen, in het vruchtbare land Gosen. De broers keren terug naar Kanaän, vertellen Jakob dat Jozef leeft, en Jakob besluit naar Egypte te gaan.

### 4. Jakob reist naar Egypte (46:1–7)

Jakob offert in Berseba, waar God hem belooft dat Hij met hem meegaat en dat zijn nageslacht een groot volk zal worden. Jakob vertrekt met zijn hele familie.

### 5. De familie van Jakob in Egypte (46:8–34)

De tekst geeft een overzicht van Jakobs nakomelingen die meegaan. Jozef bereidt zijn broers voor op de ontmoeting met Farao en legt uit dat ze als herders in Gosen mogen wonen.

### 6. Jakob ontmoet Farao (47:1–12)

Vijf broers spreken met Farao en krijgen toestemming om zich in Gosen te vestigen. Jakob wordt bij Farao gebracht en zegent hem. Jozef zorgt voor zijn familie en geeft hun voedsel tijdens de hongersnood.

## 7. Jozefs beleid tijdens de hongersnood (47:13–26)

De hongersnood wordt zwaar. Jozef verzamelt geld, vee en uiteindelijk land in ruil voor graan. De bevolking wordt pachters van Farao en betaalt een vijfde van de opbrengst. De mensen erkennen dat Jozef hun leven heeft gered.

## 8. Israël vestigt zich in Gosen (47:27)

Jakobs familie groeit en bloeit in Egypte. Ze worden talrijk en sterk — een voorbode van wat later het volk Israël zal worden.

# Parasja Wajigasj HAFTARA

## Samenvatting Ezechiël 37:15–28

### 1. Twee stukken hout worden één (37:15–17)

God geeft Ezechiël de opdracht twee houten stokken te nemen:

- één met het opschrift “**Juda**”,
- één met “**Efraïm / Israël**”. Hij moet ze in zijn hand **tot één stuk maken**. Het is een zichtbaar teken van eenheid.

### 2. Uitleg van het teken (37:18–23)

Wanneer het volk vraagt wat dit betekent, moet Ezechiël uitleggen dat God de twee koninkrijken — Juda en Israël — **weer tot één volk** zal maken. Ze zullen:

- **één koning** hebben,
- **niet langer verdeeld** zijn,
- **gereinigd** worden van afgoderij en ontrouw,
- **Zijn volk** zijn, en Hij zal **hun God** zijn.

### 3. David als herder-koning (37:24–25)

God belooft dat “**Mijn dienaar David**” over hen zal regeren. Dit verwijst naar:

- een **messiaanse koning** uit Davids lijn,
- een herder die het volk leidt in trouw en gerechtigheid. Het volk zal **voor altijd** in het land wonen dat God aan Jakob gaf.

## 4. Een eeuwig verbond van vrede (37:26–28)

God sluit een **eeuwig vredesverbond** met hen. Hij belooft:

- Zijn **heiligdom** in hun midden te plaatsen,
- **voor altijd** bij hen te wonen,
- Israël te heiligen,
- en de volken zullen erkennen dat Hij de HEER is.

## Kernboodschap

Ezechiël 37:15–28 is een profetie van **herstel, eenheid en nabijheid**. Waar verdeeldheid was, komt één volk. Waar leiders faalden, komt één Herder. Waar afstand was, komt Gods aanwezigheid in het midden.

## Parasja Wajigasj NT

### Samenvatting Lukas 6:12–16

#### 1. Jezus bidt de hele nacht (6:12)

Jezus trekt zich terug op een berg om te bidden. Hij brengt **de hele nacht** door in gesprek met God. Het moment dat volgt is dus geworteld in gebed en afhankelijkheid.

#### 2. De keuze van de twaalf (6:13)

Wanneer het ochtend wordt, roept Jezus zijn leerlingen bij zich en **kiest twaalf mannen** uit hen. Deze twaalf noemt Hij **apostelen** — gezanten die Zijn werk zullen voortzetten.

#### 3. De namen van de twaalf (6:14–16)

Lukas noemt ze één voor één:

- **Simon**, die Hij **Petrus** noemt
- **Andreas**, zijn broer
- **Jakobus**
- **Johannes**
- **Filippus**
- **Bartholomeüs**

- **Mattheüs**
- **Tomas**
- **Jakobus**, zoon van Alfeüs
- **Simon**, de Zeloet
- **Judas**, zoon van Jakobus
- **Judas Iskariot**, die later verrader wordt

## Kernboodschap

Jezus kiest zijn apostelen niet impulsief, maar **na een nacht van gebed**. De twaalf vormen het fundament van Zijn missie: gewone mensen, geroepen om een buitengewone taak te dragen.